

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба диссертатсияи Саидзода Ниёзмӯҳаммад Саид дар мавзуи «**Чанбаи педагогии ташаккул додани ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол дар ҷараёни корҳои таълимӣ-тарбиявӣ**», ки барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот пешниҳод шудааст.

Мутобиқати диссертатсия ба ихтисосҳо ва самтҳои илм, ки аз рӯйи онҳо диссертатсия ба ҳимоя пешниҳод шудааст.

Диссертатсияи номзадии унвончу Саидзода Ниёзмӯҳаммад Саид «**Чанбаи педагогии дар мактаббачагони хурдсол ташаккул додани ҷуръатнокии ахлоқӣ дар ҷараёни корҳои таълимӣ-тарбиявӣ**» ба бандҳои зерини шиносномаи ихтисоси илмии 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот мувофиқ мебошад:

– *банди 3* – «Антропологияи педагогӣ» (низомҳои /шароитҳои/ рушди шахс дар ҷараёни таълим, тарбия, таҳсилот);

– *банди 4* – «Назария ва концепсияи таълим» (қонуниятҳо, принципҳои таълими кӯдак дар давраҳои гуногуни ба камол расидани ӯ; фардиқунонӣ ва тафриқаи таълим; намудҳо ва амсилаҳои таълим, доираи татбиқи онҳо; технологияҳои таълим; концепсияҳои рушди таъминоти таълимӣ-тарбиявии раванди таълим ва воситаҳои таълим, махсусиятҳои таълим дар зинаҳои гуногуни таҳсилот).

Мубрам будани мавзӯи диссертатсияи унвончу Саидзода Ниёзмӯҳаммад Саид дар он ифода меёбад, ки унвончу ба таҳқиқи масъалаи нав дар самти илми педагогика– ташаккули ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол иқдом намудааст. Ташаккули ҷуръатнокии ахлоқӣ дар мактаббачагони хурдсол яке аз қисмҳои таркибии тарбияи ахлоқӣ маҳсуб ёфта, ҳаллу фасли он аз падару модарон ва омӯзгорон пайваста захмати зиёдро талаб менамояд. Худи унвончу низ ҷиҳати мубрам будани мавзуи таҳқиқоти диссертатсионӣ қайд менамояд, ки ҷаҳони зуд тағйирёбанда, ки ба он хусусияти ноустуворӣ, тағйирёбандагӣ, зуд ивазшавии ахбор хос мебошад, падару модарон ва омӯзгоронро водор месозад, ки ба масъалаи тарбияи ахлоқии насли наврас ба таври ҷиддӣ, бо диду тафаккури нав муносибат намоянд (сах. 3). Дар идома унвончу мубрам будани интиҳоби мавзӯи таҳқиқоти диссертатсиониро ба он асоснок менамояд, ки ҷомеа зарурияти ба низом даровардани ҷараёни аз худ намудани арзишҳои маънавий-ахлоқии насли наврасро ба миён мегузорад. Бинобар ин, дар шароити нави инкишофи ҷомеа дар назди илми педагогика ҷорӣ намудани модели нави

тахсилот гузошта мешавад, ки вазифаи он аз тарбияи шахсияти хаматарафа инкишофёфта иборат буда, дар навбати худ талаботи ҷиддӣ зоҳир намудан ба бошуурона азхудкунии сифатҳои ахлоқии насли наврасро тақозо мекунад (сах. 4).

Мо низ ин ақидаи унвончуро пазируфта, ибраз менамоем, ки воқеан дар шароити имрӯза тарбияи ахлоқии насли наврас ба як масъалаи калидии ҷомеа ва алалхусус соҳаи мактабу маориф табдил ёфтааст.

Омӯзиши сарчашмаҳои илмӣ ба унвончу имкон додааст, ки имкониятҳои тарбиявии ҷуръатнокии ахлоқиро дар ташаккули арзишҳои маънавӣ-ахлоқии мактаббачагони хурдсол ошкор намояд, меъёри муайянсозӣ ва усули омӯзиши сатҳи ташаккули сифатҳои ахлоқии мактаббачагони хурдсолро зимни бароҳмонию корҳои таълимӣ-тарбиявӣ асоснок намояд.

Дар муқаддима дастгоҳи илмии диссертатсия аз нуқтаи назари илмӣ хуб тарҳрезӣ карда шудааст, ки ин аз шиносоии амиқи унвончу ба масъалаи мазкур гувоҳӣ медиҳад. Аз ин ҷост, ки нуқтаҳои назариявӣ методологӣ дар диссертатсия босаводона ва илман асоснок матраҳ гардида, ба талаботи имрӯзаи ташкилу гузаронидани корҳои илмӣ-таҳқиқотӣ мувофиқат мекунад.

Навгонию илмии натиҷаҳои дар диссертатсия бадастомада ва нуқтаҳои илмии ба ҳимоя пешниҳодшаванда дар диссертатсия аз он лиҳоз муҳим арзёбӣ мегарданд, ки унвончу барномаи педагогӣ ташаккули ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсолро таҳия намудааст, ки он метавонад ҳамчун низоми бомароми инноватсионӣ дар корҳои тарбиявӣ хизмат кунад. Дар баробари ин, барномаи мазкур имкон медиҳад, ки тарбияи ҷуръатнокии ахлоқӣ дар мактаббачагони хурдсол дар ташаккулу болоравии маънавиёт, мавқеи муайяни ахлоқии хонандагон тақондиҳанда бошад. Ҳамзамон, шаклу усулҳои пешниҳоднамудаи унвончу имкон медиҳад, ки мактаббачагони хурдсол оид ба амалҳои ҳам шоиста ва ҳам номатлуб, хулосабарорӣ ва худбаҳодиҳӣ намоянд.

Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия зикршуда бо нуқтаи назари методологӣ таъмин карда шудааст, ки ин имкон медиҳад муносибати низомӣ-якпорчагӣ ба ҳалли муаммои мавриди назар ошкор карда шавад. Инчунин истифодаи маҷмуи методҳои таҳқиқоти назариявӣ ва таҷрибавӣ, ки ба объект, предмет (мавзӯи), мақсад, фарзия ва вазифаҳои он мувофиқанд татбиқ карда шуда, натиҷаҳои мусбати қори озмоишӣ, маҷмӯи қорқарди миқдории маълумоти бадастомада бо таҳлили сифатии онҳо муқоиса карда шудааст.

Аҳамияти илмӣ, амалӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия аз муайян намудани мақсад ва вазифаҳои тадқиқот, объект ва мавзӯи он, таҳлили сарчашмаҳо, таҳия, коркард ва таҳлили ҳаматарафаи қори тадқиқотӣ иборат мебошад. Муаллиф тӯли фаъолияти илмии худ асосҳои назариявӣю методологӣ ва хулосаву натиҷагирӣҳои қори таҳқиқотии мазкурро мустақилона иҷро намудааст. Унвончу доир ба ҷанбаи педагогии ташаккули малакаи ҷуръатнокии мактаббачагони хурдсол қорҳои озмоишӣ-таҷрибавӣ гузаронида, дар оила ва муассисаҳои таҳсилоти умумӣ амалӣ намудааст. Натиҷаҳои таҳқиқот дар ҷаласаҳои шуъбаи муассисаҳои томактабӣ ва ибтидоии Пажӯҳишгоҳи рушди маориф ба номи Абдурахмони Ҷомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистон баррасӣ ва арзёбӣ гардидаанд.

Дар диссертатсия ҷиҳати давра ба давра дар мактаббачагони хурдсол ташаккул додани малакаи ҷуръатнокии ахлоқӣ ташкили ҷорабиниҳои тарбиявӣю мақсаднок, аз ҷумла қорҳои гуногуни коллективона пешбинӣ шудааст. Инчунин, дар ҷараёни фаъолияти қорҳои коллективона тавсия дода шудааст, ки барои машқи малакаи ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол ва аз худ намудану такмил додани донишҳои ахлоқӣ шароити мусоиди педагогӣ муҳайё карда шавад.

Оид ба натиҷаҳои таҳқиқот унвончу дар маҷаллаҳои тақризшавандаи илмӣ 4 мақола ба нашр расонидааст.

Диссертатсия аз муқаддима, ду боб, шаш зербанд, хулоса оид ба ҳар як боб, хулосаи умумӣ ва рӯйхати адабиёт иборат аст.

Боби якуми диссертатсия «Асосҳои назариявӣю методологӣю таҳқиқи тарбияи ҷуръатнокии ахлоқии хонандагони синфҳои ибтидоӣ» ном дошта, масъалаҳои зерин таҳлилу натиҷагирӣ карда шудааст: хусусиятҳои махсуси ташаккули малакаи тарбияи ҷуръатнокии ахлоқии хонандагони синфҳои ибтидоӣ; моҳият ва мазмуни ташаккули малакаи тарбияи ҷуръатнокии ахлоқии хонандагони синфҳои ибтидоӣ; ташаккули малакаи ҷуръатнокии ахлоқии хонандагони синфҳои ибтидоӣ ҳангоми дарс ва қорҳои берунасинфӣ.

Дар боби мазкур таҳлил ва омӯзиши масоили назариявӣю ташаккули малакаи ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол ва вазъи амалишавӣю масъалаи мазкур дар муассисаҳои таҳсилоти умумӣ ва оила анҷом дода шудааст. Лозим ба таъкид аст, ки унвончу зимни ташкилу гузаронидани қорҳои таҷрибавӣю озмоишӣ кӯшиш ба ҳарч додааст, ки дар ҳар як марҳилаи таҳқиқот нуктаҳои дар фарзия пешбинишударо оид ба ташаккули малакаи ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол дар амал татбиқ намояд.

Унвончу комилан дуруст зикр менамояд, ки синну соли хурди мактабӣ даврае мебошад, ки заминаҳои асосии дӯстиву рафоқат, некдилӣ, боназоқатӣ, адои қарзи инсонӣ, тараҳум, боилтифотӣ, ёрии рафиқонаи байниҳамдигарӣ, ростгӯию боадолатӣ гузошта мешавад. Ҳамзамон синну соли хурди мактабӣ давраест, ки кӯдакон рафторҳои ахлоқиро зудтар аз худ менамоянд. Онҳо ба супориши омӯзгор ва калонсолон нигоҳ накарда, тибқи гуфтаҳои онҳо амал менамоянд. Онҳо худашон саъю кӯшиш менамоянд, ки ба рафторҳои ҳамдигар таъсир расонанд. Мактаббачагони хурдсол зуд сарфаҳм мераванд, ки кадом меъёрҳои ахлоқиро аз худ қардан даркор, то дар мактаб ва хона аз рӯи қоидаи муқарраршуда рафтор ва муносибат намоянд (сах.18.). Ба ақидаи муаллифи диссертатсия чунин муносибати хонандагон бе шубҳа ба ташаккули малакаи ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол мусоидат менамояд.

Унвончу дар боби аввали диссертатсия вобаста ба ташаккули малакаи ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол хусусиятҳои махсуси педагогӣ, психологӣ ва синнусолии мактаббачагони хурдсолро муайян намудааст, ки зеринҳо мебошанд: (дар зербанди якуми боби якуми диссертатсия ин хусусиятҳо муфассал шарҳу эзоҳ дода шудааст).

- маҳдуд будани таҷрибаи ҳаётии мактаббачагони хурдсол;
- тақлидкорӣ дар рафтору қирдори мактаббачагони хурдсол;
- ба қадри даркорӣ инкишоф наёфтани тафаккури интиқодӣ дар мактаббачагони хурдсол;
- надоштани тасаввуроти кофӣ оид ба қоида ва рафторҳои ахлоқӣ;
- дар вазъиятҳои, ки бархурди рафторҳои ахлоқӣ ба амал меоянд, дар интиқоби рафтори дурусти ахлоқӣ душворӣ мекашанд;
- малақаҳои иродавӣ ханӯз дар мактаббачагони хурдсол пурра инкишоф наёфтааст.

Мо ин пешниҳоди унвончуро пурра ҷонибдорӣ намуда, иброн мебарем, ки воқеан, агар ташаккули малакаи ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол маҳз бо назардошти хусусиятҳои дар боло зикргардида ба роҳ монда шавад, омӯзгорон ва падару модарон дар ин самт ба муваффақиятҳо дастёб мегарданд.

Барои ташаккули хусусиятҳои болозикр унвончу тавсия менамояд, ки аз истифодаи мисолҳои ҳаётии адабиёти бачагона, сӯҳбатҳои ахлоқӣ самараи хуб медиҳад. Ҳамзамон, унвончу иброн менамояд, ки ба ғайр аз ҷараёни дарс хубу мақсаднок ташкилу ба роҳ мондани ҳар гуна ҷорабиниҳои тарбиявии мақсадноки беруназсинфӣ дар ташаккули малакаи ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол ёрии калон мерасонад.

Мо пурра фикри муаллифи диссертатсияро ҷонибдорӣ менамоем, ки менависад: «Ба олами мураккаби инсонӣ ворид кунонидани мактаббачаи хурдсол аз муҳимтарин вазифаҳои омӯзгорон, волидайн ва ҷомеа мебошад. Бинобар ин омӯзгорон ва падару модарон бояд тамоми тадбирхоро андешанд, то ки айёми бачагӣ, айёми хушбахтӣ бошад. Аммо шодиву нишот на бояд бе ташвиш бошад. Пеш аз он ки кӯдак дар оянда шахси комили ҷомеа ба камол расад, ӯ бояд ба некӣ бо некӣ ҷавоб додан, бо амалҳои шоистаи худ барои мардум саодат ва шодиву нишот ато карданро ёд гирад. Агар солҳои бачагӣ хуб истифода бурда нашавад, имконияти хубе дар тарбияи камолоти ахлоқии насли наврас аз даст дода мешавад. Бинобар ин, кӯшиш намудан лозим, ки дар ин синну сол низ кӯдакон шарикӣ шодиву хурсандӣ, ғаму андӯх ва нохушиҳои дигар қасон шуданро одат кунанд. Таҳкурсии асосӣ нисбат ба шодиву хурсандӣ ва ғаму андӯхро танҳо метавон дар овони бачагӣ парварид» (саҳ. 37).

Таҳлили натиҷаҳои ба даст овардашуда ба унвонҷу имкон додаанд, ошкор намояд, ки бисёре аз омӯзгорон ва волидон оид ба нақши тарбияи ҷуръатнокии ахлоқӣ дар мактаббачагони хурдсол аз шаклу усулҳои самаранокӣ педагогӣю психологӣ дар ин самт пурра пархурдор нестанд. Унвонҷу бо далелҳои исбот намудааст, ки волидон ва омӯзгорон аз ин имкониятҳо самаранок истифода бурда наметавонанд. Ин ҳолат аз ҷониби унвонҷу зарурати таҳияву коркард ва азхудкунии роҳу воситаҳоро оид ба такмили ҷараёни тарбияи сифатҳои ахлоқӣ дар мактаббачагони хурдсол ба миён овардааст.

Боби дуюми диссертатсия «Ҷамъбасти натиҷаи корҳои таҷрибавӣ-озмоишӣ оид ба ташаккули ҷуръатнокии ахлоқӣ дар хонандагони синфҳои ибтидоӣ» номгузорӣ шудааст.

Дар боби мазкур унвонҷу ба яке аз масъалаҳои ниҳоят ҳассосу муҳим – дар мактаббачагони хурдсол ташаккул додани ҳисси қарзи инсонӣ тавачҷуҳи махсус зоҳир намудааст, бе шубҳа дар ташаккули малакаи ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол мавқеи махсусро ишғол менамояд. Мо ба таври эътимоднок фикри муаллифи диссертатсияро ҷонибдорӣ менамоем, ки менависад: «Сухани омӯзгор ба шарте воситаи муҳиму бебадал ва пурзӯри таъсиррасонӣ мегардад, ки агар ӯ кӯдаконро ба адои қарзи инсонӣ раҳнамун карда тавонад, яъне бачаҳо маънии хушбахтиро дар офариниши бахту шодӣ барои одамон дида, аз баракати онҳо тарбиятпазир гарданд. Эҳсоси қарз хангоме дар дили кӯдак ошён мегузорад, ки агар сухани тарбиятгар дар қалби ӯ нерӯи руҳиро паدید оварад ва барои меҳнати илҳомомез баҳри нафъи халқу Ватан ифода кардани худро авлотар донад. Агар сухани тарбиятгар

орому беҳарорат бошад, агар ҳадафи сухани ӯ танҳо хусусияти ахборотӣ дошта бошад, дар ин сурат он нерӯи руҳие, ки барои адои қарзи олий вочиб аст, дар дили кӯдак устувор шуда наметавонад ва ӯро ба сӯи қуллаҳои баланди ормонҳо раҳнамун сохта наметавонад (сах. 87). Дар ин бора дар диссертатсия мисолҳои мушаххас оварда шудааст.

Унвончу хангоми гузаронидани корҳои таҷрибавӣ-озмоишӣ ҷиҳати дар мактаббачагони хурдсол ташаккул додани малакаи ҷуръатнокии ахлоқӣ ҳамкориҳои мактаб ва оиларо яке аз шартҳои муҳим арзёбӣ намудааст. Вазъи тарбияи мактаббачагони хурдсол дар оилаҳои таҳти озмоиш қароргирифта омехта, дараҷаи маданияти педагогии падару модарон муайян карда шуда, барои дар мактаббачагони хурдсол ташаккул додани малакаи ҷуръатнокии ахлоқӣ дар диссертатсия тавсияҳои судманд ироа гардидааст. Ба ақидаи муаллифи диссертатсия мактаб ва оила ҳамчун шарикони масъул ва ду қувваи тавоноии тарбиявӣ дар тарбияи насли наврас ҳам масъул ва ҳам вазифадор мебошанд. Дар сурати муттаҳид шудани ин ду ниҳод аз бисёр ҷиҳат масоили тарбияи ахлоқии насли наврасро ҳаллу фасл намудан мумкин аст.

Яке аз масъалаҳои асосиро дар диссертатсия оид ба ташаккули малакаи ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол ташкили оқилонаи корҳои гуногуни коллективона ишғол менамояд. Дар ин масъала унвончу барномаҳои ҳамҷавори ташаккули малакаи ҷуръатнокии ахлоқии хонандагони синфҳои ибтидоиро омода намудааст, ки ин истифода бурдан аз ташкилу гузаронидани корҳои коллективона бо назардошти иҷрои меҳнати муфиди ҷамъиятӣ, истифода бурдан аз лаҳзаҳои махсуси тарбиявии педагогӣ, таҳлили ҳикоя ва қиссаҳои мазмуни тарбиявидошта ва ғайра иборат мебошад.

Барнома 13 зербандро дар бар гирифта, ба ду бахш ҷудо карда шудааст. Дар диссертатсия мақсад ва мазмуни барнома, зербанду бахшҳо қушода дода шудааст.

Мушоҳидаҳои унвончу хангоми гузаронидани корҳои таҷрибавӣ-озмоишӣ собит сохтааст, ки аксарияти омӯзгорони синфҳои ибтидоӣ самаранокии фаъолияти коллективонаро дар тарбияи ахлоқии мактаббачагони хурдсол эътироф мекунанд, аммо ба таври мунтазам на ҳамаи онҳо дар амалия аз ин воситаи хеле муфиди тарбиявӣ бо мақсади дар мактаббачагони хурдсол ташаккул додани малакаи ҷуръатнокии ахлоқӣ истифода мебаранд. Таҳлил ва мушоҳидаҳои унвончу аз таҷрибаи ҳосилшудаи омӯзгорон нишон медиҳад, ки дар аксари муассисаҳои таълимӣ азхудкунии маҳорати ибтидоии фаъолияти ташкилотчигӣ аз ҷониби мактаббачагони хурдсол дида намешавад. Ҳамзамон, фаъолияти коллективона на ҳамеша воситаи ташаккули

малакаи ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол маҳсуб меёбад. Дар муассисаҳои таҳсилоти умумӣ фаъолияти коллективонаи мактаббачагони хурдсол танҳо ба ягон мақсади муайян маҳдуд шуда, ба ташкилу гузаронидани чорабиниҳои анъанавии умумимактабӣ табдил меёбанд, ки ташаббускори онҳо бештар омӯзгорон ба ҳисоб мераванд (саҳ. 119).

Дар диссертатсия чунин ташкили корҳои коллективона, аз қабили ҷамъоварии тухми гулҳо аз қитъаи таълимӣ-таҷрибавии муассисаи таълимӣ, тайёр намудани бозичаҳо барои тарбиятгирандагони муассисаҳои таълимии томактабӣ, ҷамъоварии ҳазонрезаҳои боғи мактаб, сохтани донхӯракҳо барои паррандагон, ороиши синфхона бахшида ба иду чашнҳо ва ғайра пешниҳод шудааст, ки дар тарбияи малакаи ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол ва умуман камолоти ахлоқии онҳо ёрии калон мерасонанд.

Натиҷаҳои асосии диссертатсия дар маҷаллаҳои илмии аз ҷониби Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон тақризшаванда ва дигар нашрияҳо интишор ёфта, мазмуну муҳтавои асосии диссертатсияро дар бар мегиранд.

Автореферат мазмуну муҳтавои асосии диссертатсияро инъикос намуда, тибқи талаботи мавҷуда омода карда шудааст.

Дар баробари муваффақиятҳо дар таҳқиқоти анҷомдодашудаи Саидзода Ниёзмухаммад Саид баъзе камбудҳои низ ба мушоҳида расид, аз ҷумла:

1. Дар ҷараёни таҳқиқот унвонҷӯ камбудӣ ва норасоии тарбияи ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсолро ошкор намуда, тавсияҳо манзур намудааст. Агар тавсияҳо мушаххастар баён меёфтанд, боз ҳам беҳтар мебуд.

2. Ба мақсад мувофиқ мебуд, ки унвонҷӯ аз шаклу усулҳои боз ҳам самараноки ҳамкориҳои волидон ва омӯзгорон оид ба ташаккули малакаи ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсолро истифода мебуд.

3. Мебоист, ки вобаста ба хусусиятҳои педагогию психологӣ ва синнусолии мактаббачагон, ки дар диссертатсия ошкор карда шудааст, тавсияҳои амалӣ бештар манзур карда мешуд.

4. Дар матни диссертатсия баъзе хатоҳои техникую орфографӣ ба ҷашм мерасад.

Камбудҳои зикргардида ба арзиши баланди илмии таҳқиқоти анҷомдодашуда таъсири манфӣ намерасонанд ва онҳо барои дар оянда беҳтар гардидани сифати диссертатсия кумак мерасонанд.

Хулоса

1. Таҳқиқотии унвонҷӯ Саидзода Ниёзмухаммад Саид кори

мустақилона анҷомёфта махсуб доништа шуда, дар илми педагогика дастовардҳои нав ба ҳисоб мераванд.

2. Қори таҳқиқоти анҷомдодашуда аз он гувоҳӣ медиҳад, ки унвонҷӯ дорои дониши хуби назариявӣ оид ба тарбияи ахлоқии мактаббачагон буда, дар ин самт пешниҳоду тавсияҳои дар диссертатсия ироагардида қобили қабул ва илман асосноканд ва назарияи тарбиявии илми педагогикаро ғанӣ мегардонанд.

3. Дар диссертатсия алоқамандии байниҳамдигарии назария ва амалия таъмин карда шудааст.

4. Диссертатсия, автореферат ва мақолаҳои илмӣ чопшуда доир ба мавзуи диссертатсия ба талаботи Дастурамал оид ба тартиби барасмиятдарории диссертатсияҳо барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илм ҷавобгӯӣ мебошад.

Таҳқиқоти диссертатсионии Саидзода Ниёзмухаммад Саид дар мавзуи «Ҷанбаи педагогии ташаккул додани ҷуръатнокии ахлоқии мактаббачагони хурдсол дар ҷараёни корҳои таълимӣ-тарбиявӣ», қори илмӣ мустақилона баанҷомрасида махсуб доништа шуда, ба талаботи пешбининамудаи бандҳои дахлдори «Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ ва унвони илмӣ», ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021 №267 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯӣ мебошад ва муаллифи он барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот сазовор мебошад.

Муқарризи расмӣ:

доктори илмҳои педагогӣ, профессори
кафедраи педагогикаи иҷтимоӣ ва
касбии Муассисаи давлатии таълимии
“Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи
академик Бобочон Ғафуров”

Сабури Хайрулло
Мирзозода

*Имзои ХМ. Сабуриро тасдиқ мекунам:
Сардори раёсати кадрҳо ва
корҳои махсуси ДДХ ба номи академик
Бобочон Ғафуров*

Наврузов Э.М.

Маълумот барои тамос: Ҷумҳурии Тоҷикистон, 735700, ш. Хучанд, кӯчаи Мавлонбеков, 1; Тел: +9928477607; E-mail: saburov.67@mail.ru